

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 126/2012-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. mája 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodných spoločností A., s. r. o., L., A., s. r. o., V., B., s. r. o., S., C., s. r. o., L., D., S., D., s. r. o., S., H., s. r. o., L., J., s. r. o., S., L., s. r. o., S., R., s. r. o., L., S., s. r. o., S., S., s. r. o., M., T., s. r. o., V., a T., s. r. o., L., zastúpených advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami Daňového úradu Kráľovský Chlmec č. 738/320/216-21437/11/Rem z 26. augusta 2011, č. 738/320/214-21436/11/Rem z 26. augusta 2011, č. 738/320/218-21432/11/Rem z 26. augusta 2011, č. 738/320/212-21439/11/Rem z 26. augusta 2011, č. 738/320/217-21427/11/Rem z 26. augusta 2011, č. 738/320/222-21429/11/Rem z 26. augusta 2011, č. 738/320/213-21438/11/Rem z 26. augusta 2011, č. 738/320/219-21431/11/Rem z 26. augusta 2011, č. 738/320/260-21420/11/Rem z 26. augusta 2011, č. 738/320/21422/11/Rem z 26. augusta 2011, č. 738/320/209-21434/11/Rem z 26. augusta 2011, č. 738/320/210-21433/11/Rem z 26. augusta 2011, č. 738/320/211-21435/11/Rem z 26. augusta 2011 a č. 738/320/238-21423/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a rozhodnutiami Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1040505/50/2012/5081 z 20. januára 2012, č. 1040505/63/2012/5081 z 20. januára 2012, č. 1040505/62/2012/5081 z 20. januára 2012, č. 1040505/56/2012/5081 z 20. januára 2012, č. 1040505/55/2012/5081 z 20. januára 2012, č. 1040505/51/2012/5081 z 20. januára 2012, č. 1040505/54/2012/5081

z 20. januára 2012, č. 1040505/52/2012/5081 z 20. januára 2012, č. 1040505/58/2012/5081
z 20. januára 2012, č. 1040505/57/2012/5081 z 20. januára 2012, č. 1040505/59/2012/5081
z 20. januára 2012, č. 1040505/60/2012/5081 z 20. januára 2012, č. 1040505/53/2012/5081
z 20. januára 2012 a č. 1040505/61/2012/5081 z 20. januára 2012 a postupom, ktorý
predchádzal ich vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 3272/2012, sp. zn. Rvp 3273/2012, sp. zn. Rvp 3275/2012, sp. zn. Rvp 3276/2012, sp. zn. Rvp 3277/2012, sp. zn. Rvp 3278/2012, sp. zn. Rvp 3280/2012, sp. zn. Rvp 3281/2012 sp. zn. Rvp 3282/2012, sp. zn. Rvp 3283/2012, sp. zn. Rvp 3284/2012, sp. zn. Rvp 3285/2012, sp. zn. Rvp 3286/2012 a sp. zn. Rvp 3287/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. II. ÚS 126/2012 (Rvp 3272/2012).

2. Sťažnosti obchodných spoločností A., s. r. o., A., s. r. o., B., s. r. o., C., s. r. o., D., D., s. r. o., H., s. r. o., J., s. r. o., L., s. r. o., R., s. r. o., S., s. r. o., S., s. r. o., T., s. r. o., a T., s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti A., s. r. o., L. (ďalej len „sťažovateľka 1“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Daňového úradu Kráľovský Chlmec (ďalej len „daňový úrad“ alebo „správca dane“) a jeho rozhodnutím č. 738/320/216-21437/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „finančné riaditeľstvo“) a jeho rozhodnutím č.

1040505/50/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3272/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/216-21437/11/Rem, ktorou sťažovateľke 1 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním rozhodnutia č. 738/320/19821/11/Rem z 5. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/16381/11/Kaş zostavený k 23. júnu 2011 vo výške 1 458,17 €.

Sťažovateľka 1 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Daňový úrad 10. októbra 2011 vyzval sťažovateľku 1, aby svoje odvolanie doplnila a uviedla rozpor s právnymi predpismi, ako aj dôvody a dôkazy preukazujúce neprípustnosť daňovej exekučnej výzvy a nezákonnosť exekučného titulu. Sťažovateľka 1 vo vyjadrení z 18. októbra 2011 opätovne uviedla, v čom vidí rozpor daňovej exekučnej výzvy s právnymi predpismi. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 1, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/50/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

2. Ústavnému súdu bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti A., s. r. o., V. (ďalej len „sťažovateľka 2“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím daňového úradu č. 738/320/214-21436/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom a rozhodnutím finančného riaditeľstva č. 1040505/63/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3273/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/214-21436/11/Rem, ktorou sťažovateľke 2 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním

rozhodnutia č. 738/320/19813/11/Rem z 5. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/16386/11/Kaş zostavený k 23. júnu 2011 vo výške 23 136,68 €.

Sťažovateľka 2 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na základe výzvy správcu dane sťažovateľka 2 svoje odvolanie podaním z 18. októbra 2011 doplnila. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 2, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/63/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

3. Ústavnému súdu bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti B., s. r. o., S. (ďalej len „sťažovateľka 3“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím daňového úradu č. 738/320/218-21432/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom a rozhodnutím finančného riaditeľstva č. 1040505/62/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3275/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/218-21432/11/Rem, ktorou sťažovateľke 3 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním rozhodnutia č. 738/320/19828/11/Rem z 5. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/16390/11/Kaş zostavený k 23. júnu 2011 vo výške 1 000 000 €.

Sťažovateľka 3 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na základe výzvy správcu dane sťažovateľka 3 svoje odvolanie podaním z 18. októbra 2011 doplnila. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 3, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/62/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

4. Ústavnému súdu bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti C., s. r. o., L. (ďalej len „sťažovateľka 4“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím daňového úradu č. 738/320/212-21439/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom a rozhodnutím finančného riaditeľstva č. 1040505/56/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3276/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/212-21439/11/Rem, ktorou sťažovateľke 4 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním rozhodnutia č. 738/320/19795/11/Rem z 5. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/16394/11/Kaš zostavený k 23. júnu 2011 vo výške 1 315,56 €.

Sťažovateľka 4 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na základe výzvy správcu dane sťažovateľka 4 svoje odvolanie podaním z 18. októbra 2011 doplnila. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 4, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/56/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

5. Ústavnému súdu bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti D., S. (ďalej len „sťažovateľka 5“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím daňového úradu č. 738/320/217-21427/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom a rozhodnutím finančného riaditeľstva č. 1040505/55/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3277/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/217-21427/11/Rem, ktorou sťažovateľke 5 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním rozhodnutia č. 738/320/19822/11/Rem z 5. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/16379/11/Kaš zostavený k 23. júnu 2011 vo výške 319 851,68 €.

Sťažovateľka 5 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na základe výzvy správcu dane sťažovateľka 5 svoje odvolanie podaním z 18. októbra 2011 doplnila. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 5, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/55/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

6. Ústavnému súdu bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti D., s. r. o., S. (ďalej len „sťažovateľka 6“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím daňového úradu č. 738/320/222-21429/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom a rozhodnutím finančného riaditeľstva č. 1040505/51/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3278/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/222-21429/11/Rem, ktorou sťažovateľke 6 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním rozhodnutia č. 738/320/222-19834/2011/Rem z 5. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/16397/2011/Kaş zostavený k 23. júnu 2011 vo výške 102 183,60 €.

Sťažovateľka 6 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na základe výzvy správcu dane sťažovateľka 6 svoje odvolanie podaním z 18. októbra 2011 doplnila. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 6, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/51/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

7. Ústavnému súdu bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti H., s. r. o., L. (ďalej len „sťažovateľka 7“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím daňového úradu č. 738/320/213-21438/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom a rozhodnutím finančného riaditeľstva č. 1040505/54/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3280/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/213-21438/11/Rem, ktorou sťažovateľke 7 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním rozhodnutia č. 738/320/19803/11/Rem z 5. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/16399/11/Kaş zostavený k 23. júnu 2011 vo výške 1 381,59 €.

Sťažovateľka 7 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na základe výzvy správcu dane sťažovateľka 7 svoje odvolanie podaním z 18. októbra 2011 doplnila. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 7, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/54/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

8. Ústavnému súdu bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti J., s. r. o., S. (ďalej len „sťažovateľka 8“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím daňového úradu č. 738/320/219-21431/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom a rozhodnutím finančného riaditeľstva č. 1040505/52/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3281/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/219-21431/11/Rem, ktorou sťažovateľke 8 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním rozhodnutia č. 738/320/19830/11/Rem z 5. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/16406/11/Kaš zostavený k 23. júnu 2011 vo výške 5 075 825,62 €.

Sťažovateľka 8 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na základe výzvy správcu dane sťažovateľka 8 svoje odvolanie podaním z 18. októbra 2011 doplnila. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 8, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/52/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

9. Ústavnému súdu bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti L., s. r. o., S. (ďalej len „sťažovateľka 9“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím daňového úradu č. 738/320/260-21420/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom a rozhodnutím finančného riaditeľstva č. 1040505/58/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3282/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/260-21420/11/Rem, ktorou sťažovateľke 9 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním rozhodnutia č. 738/320/20311/11/Rem z 12. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/19051/11/Bac zostavený k 28. júlu 2011 vo výške 153,61 €.

Sťažovateľka 9 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na základe výzvy správcu dane sťažovateľka 9 svoje odvolanie podaním z 18. októbra 2011 doplnila. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 9, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/58/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

10. Ústavnému súdu bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti R., s. r. o., L. (ďalej len „sťažovateľka 10“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím daňového úradu č. 738/320/21422/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom a rozhodnutím finančného riaditeľstva č. 1040505/57/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3283/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/21422/11/Rem, ktorou sťažovateľke 10 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním rozhodnutia č. 738/320/20229/11/Rem z 11. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/19729/11/Ric zostavený k 5. augustu 2011 vo výške 7 110,32 € a vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov správca dane č. 738/230/16066/11/Ric zostavený k 21. júnu 2011 vo výške 1 379,40 €.

Sťažovateľka 10 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na základe výzvy správca dane sťažovateľka 10 svoje odvolanie podaním z 20. októbra 2011 doplnila. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 10, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/57/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

11. Ústavnému súdu bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti S., s. r. o., S. (ďalej len „sťažovateľka 11“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím daňového úradu č. 738/320/209-21434/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom a rozhodnutím finančného riaditeľstva č.

1040505/59/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3284/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/209-21434/11/Rem, ktorou sťažovateľke 11 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním rozhodnutia č. 738/320/19647/11/Rem zo 4. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/16790/11/Ric zostavený k 30. júnu 2011 vo výške 269 489,04 €.

Sťažovateľka 11 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na základe výzvy správcu dane sťažovateľka 11 svoje odvolanie podaním z 18. októbra 2011 doplnila. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 11, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/59/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

12. Ústavnému súdu bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti S., s. r. o., M. (ďalej len „sťažovateľka 12“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím daňového úradu č. 738/320/210-21433/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom a rozhodnutím finančného riaditeľstva č. 1040505/60/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3285/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/210-21433/11/Rem, ktorou sťažovateľke 12 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním rozhodnutia č. 738/320/19648/11/Rem zo 4. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie

na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/16779/11/Ric zostavený k 30. júnu 2011 vo výške 32 901,99 €.

Sťažovateľka 12 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na základe výzvy správcu dane sťažovateľka 12 svoje odvolanie podaním z 18. októbra 2011 doplnila. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 12, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/60/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

13. Ústavnému súdu bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti T., s. r. o., V. (ďalej len „sťažovateľka 13“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím daňového úradu č. 738/320/211-21435/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom a rozhodnutím finančného riaditeľstva č. 1040505/53/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3286/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/211-21435/11/Rem, ktorou sťažovateľke 13 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním rozhodnutia č. 738/320/19650/11/Rem zo 4. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/16776/11/Ric zostavený k 30. júnu 2011 vo výške 15 442,86 €.

Sťažovateľka 13 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na základe výzvy správcu dane sťažovateľka 13 svoje odvolanie podaním z 18. októbra 2011 doplnila. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 13, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/53/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

14. Ústavnému súdu bola 10. apríla 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti T., s. r. o., L. (ďalej len „sťažovateľka 14“, spolu ďalej len „sťažovateľky“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím daňového úradu č. 738/320/238-21423/11/Rem z 26. augusta 2011 a postupom a rozhodnutím finančného riaditeľstva č. 1040505/61/2012/5081 z 20. januára 2012. Sťažnosť bola pôvodne vedená pod sp. zn. Rvp 3287/2012.

Daňový úrad vydal 26. augusta 2011 daňovú exekučnú výzvu č. 738/320/238-21423/11/Rem, ktorou sťažovateľke 14 ako daňovej dlžníčke oznámil, že vydaním rozhodnutia č. 738/320/20224/11/Rem z 11. augusta 2011 začal daňové exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov daňového úradu č. 738/230/19753/11/Ric zostavený k 5. augustu 2011 vo výške 18 433,80 € a vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov správcu dane č. 738/230/18885/11/Ric zostavený k 26. júlu 2011 vo výške 22 266,10 €.

Sťažovateľka 14 podala proti daňovej exekučnej výzve odvolanie, v ktorom namietala neprípustnosť prebiehajúcej daňovej exekúcie, pretože sa vykonáva na základe nezákonného exekučného titulu, čo spôsobuje nezákonnosť aj samotnej exekúcie. Preto navrhla, aby správca dane predmetnú exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby rozhodol o jej odklade z dôvodu preverovania skutočností odôvodňujúcich jej zastavenie.

Na základe výzvy správcu dane sťažovateľka 14 svoje odvolanie podaním z 18. októbra 2011 doplnila. Daňový úrad oznámením z 9. novembra 2011 informoval sťažovateľku 14, že ako daňová dlžníčka nemá právny nárok na odloženie daňovej exekúcie, pričom nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na jej zastavenie.

Finančné riaditeľstvo rozhodnutím č. 1040505/61/2012/5081 z 20. januára 2012 potvrdilo daňovú exekučnú výzvu ako súladnú so zákonom.

Sťažovateľky v podaných sťažnostiach namietajú nezákonnosť napadnutých rozhodnutí (daňových exekučných výziev) daňového úradu, ako aj napadnutých rozhodnutí finančného riaditeľstva, ktorými boli daňové exekučné výzvy daňového úradu potvrdené. Jednou z povinností daňových orgánov je vykladať slovenské právne predpisy v súlade s komunitárnym právom, v namietaných konaniach však podľa názoru sťažovateľiek došlo k porušeniu *„Šiestej smernice (od 01.01.2007 nahradenej smernicou Rady 2006/112/ES) a procesných postupov podľa zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov“*.

Napadnuté rozhodnutia finančného riaditeľstva považujú sťažovateľky za neodôvodnené a nepreskúmateľné z dôvodu absencie odôvodnenia, k čomu v sťažnostiach bližšie uviedli:

„... v časti rozhodnutia nazvanej odôvodnenie je len opísaný veľmi stručný obsah odvolania sťažovateľa proti daňovej exekučnej výzve, stručne popísaný skutkový stav od začatia daňového exekučného konania, uvedených pár zákonných ustanovení a strohé konštatovanie porušovateľa, že námietky sťažovateľa (predovšetkým námietky ohľadom vykonávania daňových kontrol zamestnancami miestne nepríslušného daňového úradu, námietky ohľadom porušenia zásady proporcionality zo strany daňových orgánov ako aj porušenie zásady proporcionality) nemôžu byť predmetom preskúmavania v odvolacom konaní proti daňovej exekučnej výzve.

... porušovateľ bez výhrad prijal úvahy správcu dane bez toho, že by sa ako odvolací orgán riadne vysporiadal so všetkými námietkami sťažovateľa.“

V odôvodnení sťažností právna zástupkyňa sťažovateľiek ďalej uviedla:

„... súčasťou zákonom stanoveného postupu je i právo účastníka daňového konania, aby v jeho veci konal miestne príslušný správca dane...

V predmetnom prípade však rozhodnutia, na základe ktorých bol vyhotovený vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov – exekučný titul... boli vydávané v rámci daňových kontrol, resp. ako výsledok daňových kontrol vykonávaných zamestnancami, ktorí

neboli organizačne začlenení u miestne príslušného správcu dane v čase vykonávania daňovej kontroly, a teda ako výsledok nezákonne vykonávaných daňových kontrol. ...

Zamestnanci mieste príslušného správcu dane neboli z daňovej kontroly ktorá prechádzala vydaniu exekučného titulu a daňovej exekučnej výzvy vydanej daňovým úradom, vylúčení, preto nebol dôvod, aby boli predmetné kontroly vykonávané zamestnancami miestne nepríslušného daňového úradu. Týmto postupom daňového úradu došlo k porušeniu ustanovenia § 3 a § 24 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, preto je tento postup protizákonný a z toho dôvodu žiadal žalobca o bezodkladné zastavenie predmetnej daňovej exekúcie nakoľko je vykonávaná na základe nezákonného exekučného titulu. ...

Ak je teda daňová kontrola začatá v rozpore s ust. § 3 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, teda v rozpore s ustanovením o miestnej príslušnosti, sú všetky právne akty vydané v rozpore s týmto ustanovením a všetky úkony vykonané zamestnancami miestne nepríslušného daňového úradu nezákonné, teda i všetky úkony vykonané a právne akty vydané v rámci daňového exekučného konania – nakoľko sú vykonávané na základe exekučného titulu... pozostávajúceho aj z rozhodnutí vydaných v rámci takto nezákonne vykonávaných daňových kontrol...

Za nezákonný postup možno rovnako považovať aj konanie porušovateľa (t. j. v čase vykonávania daňových kontrol Daňového riaditeľstva SR, v súčasnosti Finančného riaditeľstva SR), ktorým bola porušená zásada dvojinštančnosti, t. j. dvojstupňovosti daňového konania v rámci vykonávania daňových kontrol, z ktorých vzišli rozhodnutia, na základe ktorých bol vydaný vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov – exekučný titul. ...

V septembri 2009 sa súbežne v spoločnostiach prepojených prostredníctvom M. V... vykonávalo viac ako 300 kontrol a ďalšie kontroly sa otvárali. Je teda nepochybné, že riaditeľ Daňového úradu Kráľovský Chlmec pri 5 kontrolóroch a pri zodpovednosti za riadenie Daňového úradu Kráľovský Chlmec nerozhodoval o začatí týchto kontrol a len formálne podpisoval oznámenia alebo upovedomenia o ich začatí. Je teda nepochybné, že začatie, formu, spôsob a priebeh vykonávania kontrol v spoločnostiach prepojených prostredníctvom M. V. už od začiatku fakticky riadilo a zabezpečovalo vtedajšie Daňové riaditeľstvo SR... V konečnom dôsledku teda sťažovateľ v rámci vykonávaných daňových kontrol stratil akúkoľvek možnosť domáhať sa ochrany svojich práv v rámci zákona o

správe daní a poplatkov prostredníctvom inštitútu odvolania voči rozhodnutiam vydaním v rámci takto vykonávaných daňových kontrol... nakoľko aj odvolania proti týmto rozhodnutiam boli výlučne vybavované tak, že rozhodnutia prvostupňového daňového orgánu boli potvrdzované...

Porušovateľ sa vo svojom rozhodnutí o odvolaní proti exekučnej výzve žiadnym spôsobom nevysporiadal ani s námietkou, že správca dane voči nemu postupoval šikanózne a v rozpore so zásadou proporcionality. ... Sťažovateľ má za to, že správca dane postupoval voči nemu šikanózne aj v štádiu daňového exekučného konania, keď ho vyzýval na doplnenie odvolania výzvou pod hrozbou zastavenia odvolacieho konania. “

Vzhľadom na uvedené sťažovateľky žiadajú, aby ústavný súd po prijatí ich sťažností na ďalšie konanie rozhodol nálezom o porušení ich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými rozhodnutiami (daňovými exekučnými výzvami) daňového úradu a postupom predchádzajúcim ich vydaniu, ako aj napadnutými rozhodnutiami finančného riaditeľstva a postupom predchádzajúcim ich vydaniu, aby napadnuté rozhodnutia daňového úradu a finančného riaditeľstva zrušil a Daňovému úradu Košice (ako právnomu nástupcovi daňového úradu) a finančnému riaditeľstvu zakázal pokračovať v porušovaní práv sťažovateľiek. Sťažovateľky tiež požadujú priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume po 5 000 € a úhradu trov právneho zastúpenia.

V súlade s § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o ústavnom súde sťažovateľky navrhli, aby ústavný súd rozhodol o dočasnom odklade vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí (daňových exekučných výziev) daňového úradu, ako aj rozhodnutí daňového úradu, ktorými boli označené daňové exekučné konania začaté, až do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej, pretože v prípade vymáhania daňového nedoplatku na základe nezákonného exekučného titulu im hrozí závažná ujma a tento odklad nie je v rozpore s verejným záujmom.

II.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 3272/2012, sp. zn. Rvp 3273/2012, sp. zn. Rvp 3275/2012, sp. zn. Rvp 3276/2012, sp. zn. 3277/2012, sp. zn. Rvp 3278/2012, sp. zn. Rvp 3280/2012, sp. zn. 3281/2012, sp. zn. Rvp 3282/2012, sp. zn. Rvp 3283/2012, sp. zn. 3284/2012, sp. zn. Rvp 3285/2012, sp. zn. Rvp 3286/2012 a sp. zn. Rvp 3287/2012 a z neho vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť, ako aj na totožnosť správnych orgánov (daňového úradu a finančného riaditeľstva), proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy o spojení týchto sťažností na spoločné konanie, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Na rozhodnutie o podanej sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a vecne sa zaoberať iba tými sťažnosťami, ak sa sťažovateľ nemôže v súčasnosti a nebude môcť ani v budúcnosti domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich.

Sťažovateľky vo svojich sťažnostiach uvádzajú, že v označených konaniach podali zároveň so sťažnosťami podľa čl. 127 ods. 1 ústavy aj žaloby „*na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy*“. V súčinnosti s Krajským súdom v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) ústavný súd zistil, že správnymi žalobami doručenými krajskému súdu 10. apríla 2012 sa sťažovateľky domáhajú preskúmania zákonnosti označených rozhodnutí finančného riaditeľstva a daňového úradu, pričom podľa § 250j ods. 2 OSP žiadajú zrušiť rozhodnutia finančného riaditeľstva a veci mu vrátiť na ďalšie konanie. V uvedených žalobách sťažovateľky uplatnili argumentáciu porovnateľnú s argumentáciou uplatnenou v sťažnostiach doručených ústavnému súdu a navrhli, aby krajský súd uznesením odložil vykonateľnosť žalobou napadnutých rozhodnutí orgánov finančnej správy.

Podľa zistení ústavného súdu v čase predbežného prerokovania sťažností ústavným súdom krajský súd o žalobách sťažovateľiek vedených na tomto súde, a to konkrétne vo veci sťažovateľky 1 vedenej pod sp. zn. 7 S 33/2012, vo veci sťažovateľky 2 vedenej pod sp. zn. 6 S 53/2012, vo veci sťažovateľky 3 vedenej pod sp. zn. 7 S 36/2012, vo veci sťažovateľky 4 vedenej pod sp. zn. 6 S 55/2012, vo veci sťažovateľky 5 vedenej pod sp. zn. 6 S 54/2012, vo veci sťažovateľky 6 vedenej pod sp. zn. 6 S 52/2012, vo veci sťažovateľky 7 vedenej pod sp. zn. 7 S 32/2012, vo veci sťažovateľky 8 vedenej pod sp. zn. 6 S 51/2012, vo veci sťažovateľky 9 vedenej pod sp. zn. 6 S 50/2012, vo veci sťažovateľky 10 vedenej pod sp. zn. 7 S 31/2012, vo veci sťažovateľky 11 vedenej pod sp. zn. 7 S 30/2012, vo veci sťažovateľky 12 vedenej pod sp. zn. 7 S 34/2012, vo veci sťažovateľky 13 vedenej pod sp. zn. 6 S 49/2012 a vo veci sťažovateľky 14 vedenej pod sp. zn. 6 S 48/2012 meritórne nerozhodol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že v súčasnom štádiu právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľiek má krajský súd v rámci správneho súdnictva. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Ústavné súdnictvo a právomoc ústavného súdu sú vybudované predovšetkým na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, v ktorých protiústavnosť nemožno napraviť iným spôsobom, teda predovšetkým procesnými prostriedkami vyplývajúcimi z príslušných procesných noriem (Občiansky súdny poriadok). Ide o jeden zo základných princípov, ktoré ovládajú konanie pred ústavným súdom, a to o princíp subsidiarity. Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

Ústavný súd preto zaujal názor (podobne napr. I. ÚS 169/09, I. ÚS 358/09, I. ÚS 166/2010), že v prípade podania správnej žaloby a súbežne podanej ústavnej sťažnosti je ústavná sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o tejto žalobe. Pritom lehota na podanie takejto sťažnosti bude považovaná za zachovanú aj vo vzťahu

k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (porovnaj k tomu aj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 8. novembra 2007 vo veci Soffer proti Českej republike, sťažnosť č. 31419/04, alebo rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. novembra 2002 vo veci Zvolský a Zvolská verzus Česká republika, sťažnosť č. 46129/99, a jeho body 51, 53, 54).

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2012